

[Camre]

vedrørende det nævn, som skal tage stilling til visse sager i forbindelse med benzinafgiften. Nævnet har vist sig delvis at være overflødig, hvorfor det nedlægges, og det arbejde, som nævnet har at udføre, overføres til det nævn, som er nedsat i medfør af merværdiafgiftsloven.

Endelig indeholder lovforslaget en ændring af lov om afgift af detailsalgspakninger, en lille teknisk rettelser, kan man sige, hvorved pakninger på 20 cl – altså små pakninger – som fremstilles af lamineret materiale, ligesom pakninger, der er lavet af andet materiale, bliver fritaget for afgift.

Jeg kan på den socialdemokratiske folketingsgruppes vegne give tilslutning til samtlige de fremsatte forslag.

Nauerby (FP):

De tre lovforslag, der er til første behandling under dette og de næste punkter på dagsordenen, drejer sig om tre afgiftslove. Vi er jo ikke ukendte med afgiftslove i dette ting. Ifølge aftalen ved augustforliget i 1976, det første augustforlig, skulle disse love tages op til revision i indeværende folketingsår her, vel nok med den tanke, at de ekstra byrder, der dengang blev vedtaget, måske ikke skulle være et varigt onde for den bilende befolkning.

Men desværre har augustforligsmagerne ikke holdt deres løfter om, at de byrder, der blev pålagt befolkningen, ville hjælpe på landets økonomi. Nu kommer skatteministeren og siger, at på baggrund af den statsfinansielle situation kan regeringen ikke anbefale en tilbagevenden til de i 1976 gældende afgifter.

Tror skatteministeren, at det kan hjælpe på økonomien at lægge stadig øgede byrder på de arbejdere, der er tvunget til at bruge deres bil for at komme på arbejde, eller på de mange erhvervsdrivende, der er afhængige af deres biler?

Fremskridtspartiet har ikke ændret holdning, siden afgiftsforhøjelserne blev vedtaget i 1976. Desværre har skatteministeren ændret holdning. Ifølge betænkningen afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 19. august 1976 mente daværende medlem af udvalget hr. Anders Andersen, at disse love ville forøge erhvervslivets omkostninger og dermed direkte eller indirekte svække konkurrenceevnen.

Det viser sig i dag at være rigtigt, hvad det daværende medlem hr. Anders Andersen mente. I fremskridtspartiet mener vi, at vi i stedet for at fortsætte med de høje afgifter skal gennemføre besparelser inden for den offentlige sektor, så der bliver mulighed for at nedsætte erhvervslivets byrder.

Skatte- og afgiftsministeren skriver i sin fremsættelse af lovforslag nr. L 32, at det væsentlige i lovforslaget drejer sig om at få ophævet revisionsbestemmelsen i loven om afgift på benzin, vedtaget i august 1976, samt i loven om afgift af visse detailsalgspakninger. Men videre skriver ministeren:

»Endelig er foreslået nogle mindre ændringer i benzinafgiftsloven.«

En af disse mindre ændringer går ud på, at afgiften af den afgiftspligtige mængde for en måned skal indbetales til toldvæsenet inden udgangen af den følgende måned, imod at den nu først skal betales efter 2 måneder. Jeg synes nok, det for branchen er en ikke uvæsentlig forringelse af vilkårene. Jeg vil gerne spørge skatteministeren, hvor meget ændringen betyder i renteprovenu for det offentlige.

Når vi nu behandler benzinafgiftsloven, vil jeg rejse spørgsmålet, om det ikke var en god idé at omlægge benzinafgiften fra nu at være en literafgift til at være en kroneafgift sat i forhold til forbrugerprisen. Så ville en rabat – som jo er meget brugt i disse dage fra visse selskabers side – på 2, 4 eller 10 øre pr. liter virkelig betyde noget, da afgiften er ca. 3 gange så høj som selve prisen. En tilsvarende nedsættelse af afgiften ville få prisnedsættelsen til at slå mere igennem til gavn for forbrugerne og nedsætte omkostningerne for vore erhverv og for den, der skal køre på arbejde.

Fogh Rasmussen (V):

Det foreliggende lovforslag indeholder 4 punkter, hvoraf de 3 er mindre, tekniske ændringer, medens det ene er et centralt led i regeringens finanspolitik.

Ved augustforliget i 1976 blev der aftalt en række afgiftsforhøjelser, bl. a. en forhøjelse af benzinafgiften med godt 35 øre pr. liter og af kaffeafgiften med 3 kr. 70 øre pr. kg, samt indført en teafgift på 5 kr. pr. kg. Disse afgiftsforhøjelser blev gjort midlertidige i den forstand, at de skulle tages op til revision i